

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Ontwerpbesluit ambtshalve actualisatie van de omgevingsvergunning

Naam : NV ROVA Holding
Locatie : Ommerweg 69, Rheezerveen
Datum ontwerpbeschikking : 2 april 2019
Kenmerk : Z2019-00004297

OD IJsselland
Lübeckplein 2
8017 JZ Zwolle
Postbus 40252
8004 DG Zwolle
088 525 10 50
info@odijsselland.nl
www.odijsselland.nl

KVK 68066805
BTW NL857287722B01
IBAN NL23 BNGH 028 51 72 956
BIC BNGHNL26

1 ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

1.1 Onderwerp

Op 31 mei 2007 (kenmerk 2007/0316069 en 2007/0316224) is een omgevingsvergunning verleend aan NV ROVA Holding B.V. (ROVA) voor oprichten en in werking hebben van een inrichting, een stortplaats voor niet gevaarlijke stoffen en de opslag en bewerking van afvalstoffen voor de locatie Ommerweg 69 te Rheezeerveen.

Op 18 september 2015 (kenmerk 2015/0290686) is het Acceptatie en Verwerkingsbeleid (A&V) en Acceptatie en Organisatie en Interne Controle (AO/IC) Geactualiseerd aan Landelijk Afvalbeheerplan 2 (LAP2) vanwege een wijziging van de inrichting.

Op 28 december 2017 is het Landelijk Afvalbeheerplan 3 (LAP3) in werking getreden en vervangt daarmee het LAP2. Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is, werken de nieuwe verplichtingen pas door als deze in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Wij hebben op basis van artikel 5.10, tweede lid onder a. en b. van het Besluit omgevingsrecht (Bor) de verplichting om binnen het jaar na de inwerkingtreding van een afvalbeheerplan te toetsen of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afvalstoffen zoals opgenomen in dat afvalbeheerplan. Deze verplichting is gebaseerd op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Wij zijn voornemens om op basis van de hierboven genoemde uitgevoerde toets de omgevingsvergunning van 25 april 2005 te wijzigen.

1.2 Besluit

Gedeputeerde Staten zijn voornemens te besluiten, gelet op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wabo in samenhang met artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b van de Wabo en artikel 5.10, tweede en vierde lid van het Bor de omgevingsvergunning van 31 mei 2007 met het kenmerk 2007/0316069 en 2007/0316224 en de veranderingsvergunning 1 april 2013 met het kenmerk 2013/00699694 van NV ROVA, gelegen aan de Ommerweg 69 te Rheezeerveen te wijzigen door:

- de voorschriften 5.5.2, 10.7.1 t/m 10.7.5 (opslag gevaarlijke stoffen), 10.7.6 tot en met 10.7.9 (gebruik opslagvoorziening) uit de omgevingsvergunning in te trekken;
- de voorschriften uit hoofdstuk 2 tot en met 5 van deze ontwerpbeschikking aan de omgevingsvergunning van 31 mei 2007 (kenmerk 2007/0316069 en 2007/0316224) te verbinden.

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en artikel 3.15, lid 1 en 3, van de Wabo.

1.3 Afschriften

Wij sturen een afschrift van deze vergunning naar:

- Provincie Overijssel,
Eenheid Publieke Dienstverlening – team Vergunningverlening,
Postbus 10078, 8000 GB Zwolle
- Gemeente Ommen, Postbus 100 7730 AC Ommen
- Dagelijks bestuur van Waterschap Vechtstromen
Postbus 5006, 7600 GA Almelo.

1.4 Ondertekening

Met vriendelijke groet,
Het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel
namens deze:

Martin Roelink
Teammanager Vergunningen Omgevingsdienst IJsselland

Dit document is door de OD-IJsselland digitaal vervaardigd en daarom niet van een handtekening voorzien

Rechtsmiddelen

Deze ontwerpbeschikking wordt bekendgemaakt door toezending aan de vergunninghouder. Daarnaast wordt een kennisgeving gepubliceerd door de provincie Overijssel op de landelijke website www.overheid.nl. De aanvraag en de ontwerpbeschikking met bijbehorende stukken worden op grond van de Algemene wet bestuursrecht met ingang van 10 april 2019 ter inzage gelegd. U kunt gedurende zes weken na de start van de ter inzage termijn eventuele zienswijzen tegen of adviezen over de ontwerpbeschikking indienen bij het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle.

INHOUDSOPGAVE

1	ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING	2
1.1	Onderwerp	2
1.2	Besluit	2
1.3	Afschriften	3
1.4	Ondertekening.....	3
	Rechtsmiddelen	3
2	AFVALSTOFFEN.....	6
2.1	Bouw- en sloopafval	6
2.2	Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen (EPS).....	6
2.3	Dakafval, asfalt- en steenachtige materialen	7
2.4	Kunststoffen	7
2.5	Overige recyclebare monostromen (matrassen, steenwol, tapijt en kunstgras)	7
2.6	Dakafval	8
2.7	Steenachtig materiaal.....	8
2.8	Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.....	8
2.9	Acceptatie en verwerking van afvalstoffen.....	9
3	AFVALWATER	10
3.1	Onderzoek minimalisatie ZZS in afvalwater.....	10
3.2	Monitoring en rapportage van ZZS in afvalwater	10
4	VERVOERSMANAGEMENT	11
4.1	Vervoersmanagement	11
5	EXTERNE VEILIGHEID	12
5.1	Opslag verpakte gevaarlijke stoffen (PGS 15:2016 versie 1.0)	12
5.2	Gebruik opslagvoorziening	12
6	PROCEDURELE ASPECTEN.....	14
6.1	Projectbeschrijving	14
6.2	Huidige vergunning situatie	15
6.3	Bevoegd gezag	15
6.4	Procedure.....	15
6.5	Adviezen	16
7	INHOUDELIJKE OVERWEGING	16
7.1	Toetsingskader bij ambtshalve wijziging	16
7.2	Overwegingen	16
7.3	Vervoersmanagement relevant.....	31
7.4	Conclusie	33
	BIJLAGE 1 : BEGRIPPEN.....	34

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Voorschriften

2 AFVALSTOFFEN

2.1 Bouw- en sloopafval

2.1.1

Gemengd bouw- en sloopafval moet ten minste in de volgende fracties (voor zover aanwezig) gescheiden worden:

- a. als gevaarlijk aangeduide afvalstoffen in de afvalstoffenlijst bedoeld behorende bij de Regeling Europese afvalstoffenlijst, voor zover deze stoffen niet in de onderdelen b tot en met j van dit voorschrift zijn opgenomen;
- b. teerhoudende dakbedekking, al dan niet met dakbeschot;
- c. teerhoudend asfalt;
- d. bitumineuze dakbedekking, al dan niet met dakbeschot;
- e. niet-teerhoudend asfalt;
- f. vlakglas, al dan niet met kozijn;
- g. gipsblokken en gipsplaatmateriaal;
- h. dakgrind;
- i. armaturen;
- j. gasontladingslampen;
- k. steenachtig materiaal;
- l. hout, inclusief verpakkingshout (gescheiden in a-/b-hout, c-hout);
- m. kunststof;
- n. metaal;
- o. zeefzand.

2.2 Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen (EPS)

2.2.1

Gescheiden ingezameld EPS¹ dient gescheiden bewaard te worden.

De vergunninghouder is verplicht EPS ten minste te scheiden in de volgende fracties:

- EPS-verpakkingsafval dient te worden afgevoerd voor recycling²
- EPS bouwafval dient te worden afgevoerd voor verbranding³.

¹ Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen

² Conform sectorplan 41 van LAP3

³ Conform sectorplan 85 van het LAP3

2.3 Dakafval, asfalt- en steenachtige materialen

2.3.1

PAK-houdend afval moet gescheiden opgeslagen worden in PAK-arm en PAK-rijk afval.

2.4 Kunststoffen

2.4.1

Vergunninghouder is verplicht de volgende (kunststof) afvalstromen te scheiden en gescheiden aan te bieden aan een daartoe erkende vergunninghouder dan wel zelf gescheiden af te voeren:

- a. Thermoplasten;
- b. Thermoharders;
- c. Elastomeren.

2.4.2

De in vorig voorschrift genoemde scheiding van gemengde kunststofafvalstromen is niet van toepassing indien de scheiding:

- a. gezien de aard of samenstelling, technisch niet mogelijk is of,
- b. de kosten voor de scheiding meer bedragen dan in sectorplan 11 is vermeld.

2.5 Overige recyclebare monostromen (matrassen, steenwol, tapijt en kunstgras)

2.5.1

De volgende overige recyclebare monostromen afvallen moeten gescheiden van elkaar geaccepteerd, opgeslagen worden:

- a. matrassen;
- b. steenwol;
- c. tapijt.

2.5.2

Matrassen moeten gescheiden in materialen of anderszins verwerken waarbij ten minste 90% (m/m, gerekend op basis van droge stof) van de ontvangen matrassen wordt gerecycled dan wel wordt afgevoerd voor recycling elders.

2.6 Dakafval

2.6.1

PAK-houdend afval moet gescheiden opgeslagen worden in:

- a. PAK-rijk dakafval (PAK10 >75mg/kg droge stof);
- b. PAK-arm dakafval (PAK10 ≤ 75 mg/kg droge stof);
- c. Composieten dakafval.

2.7 Steenachtig materiaal

2.7.1

Steenachtig materiaal verontreinigd met PAK10 moet gescheiden worden in:

- a. PAK-arm steenachtig materiaal met een gehalte van PAK10 ≤ 50 mg/kg droge stof
- b. PAK-rijk steenachtig materiaal met een gehalte van PAK10 > 50 mg/kg droge stof.

Deze grenswaarde is overeenkomstig de maximale samenstellingswaarde voor bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit.

2.8 Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

2.8.1

Een verwerker van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur draagt er zorg voor dat gescheiden ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur passend wordt verwerkt overeenkomstig de minimale streefcijfers inzake nuttige toepassing van bijlage V van richtlijn nr. 2012/19/EU.

2.8.2

Passend verwerken als bedoeld in voorschrift 2.8.1 houdt ten minste in dat:

- de verwerking, anders dan de voorbereiding voor hergebruik, en handelingen in verband met nuttige toepassing en recycling, de afzondering van alle vloeistoffen en een selectieve behandeling overeenkomstig bijlage VII van richtlijn nr. 2012/19/EU omvat;
- de verwerking van de ingenomen afgedankte elektrische en elektronische apparatuur geschiedt met gebruik van de beste beschikbare technieken;
- de verwerking van de ingenomen afgedankte elektrische en elektronische apparatuur geschiedt volgens de technische voorschriften van bijlage VIII van richtlijn nr. 2012/19/EU en;
- ingenomen afgedankte elektrische en elektronische apparatuur vanaf 1 juli 2015 wordt verwerkt volgens de Europese Richtlijn "Waste Electrical and Electronic Equipment" (WEEELABEX) Standard, hetgeen in ieder geval wordt aangetoond met een conformiteitsverklaring die aangeeft dat gewerkt wordt overeenkomstig de WEEELABEX Standard. In afwijking hiervan worden afgedankte huishoudelijke toestellen die vluchtige fluorkoolstoffen of vluchtige koolwaterstoffen bevatten verwerkt volgens NEN-EN 50574.

2.8.3

Degene die ingezamelde afgedankte elektrische en elektronische apparatuur naar een ander land overbrengt draagt er zorg voor en toont voorafgaand aan de overbrenging aan dat deze passend zal worden verwerkt onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan voorschrift 2.8.2.

2.8.4

De houder die gebruikte elektrische of elektronische apparatuur, waarvan vermoed wordt dat het afgedankte elektrische of elektronische apparatuur is, naar een ander land overbrengt of voornemens is over te brengen, draagt er zorg voor en toont aan dat hij voldoet aan de minimumvoorschriften, bedoeld in bijlage VI van richtlijn nr. 2012/19/EU.

2.8.5

Documenten die betrekking hebben op de overbrenging, bedoeld in voorschrift 2.8.3 en 2.8.4 worden door degene die ingezamelde elektrische en elektronische

2.9 Acceptatie en verwerking van afvalstoffen

2.9.1

In het A&V-beleid moet worden uitgewerkt op welke wijze beoordeeld wordt welke Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) in de afvalstoffen geaccepteerd worden en hoe de opslag plaatsvindt vanwege uitspoeling naar het afvalwater. Het gewijzigde A&V-beleid moeten binnen drie maanden na inwerking treden van deze vergunning ter goedkeuring aan het bevoegde gezag zijn voorgelegd.

2.9.2

Indien vergunninghouder niet alle fracties zoals genoemd in de voorschriften 1.1 tot en met 1.8 kan uitsorteren moet de overgebleven afvalstroom afgevoerd worden naar een inrichting waar de nog niet verwijderde fracties alsnog uit gesorteerd worden. Dit moet blijken uit een schriftelijke overeenkomst met de betreffende vergunninghouder.

2.9.3

Het sorteerresidu⁴ dient ten minste naar een erkende verbrandingsinstallatie worden afgevoerd.

⁴ Het resulterende sorteerresidu moet nog minimaal verbrand kunnen worden in een AVI.

3 AFVALWATER

3.1 Onderzoek minimalisatie ZZS in afvalwater

3.1.1

Wanneer uit het gewijzigde A&V-beleid blijkt dat de lozing van afvalwater met zeer zorgwekkende stoffen niet kan worden voorkomen, moet een onderzoek plaatsvinden om de lozing te minimaliseren.

Het onderzoek bevat ten minste de volgende aspecten:

- i. een beschrijving van de getroffen maatregelen en de Beste Beschikbare Technieken (BBT) om de lozing van ZZS te voorkomen, dan wel te beperken als voorkomen niet mogelijk is;
- ii. het effect van de getroffen maatregelen op de lozing;
- iii. de omvang van de restlozing.

3.1.2

Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van de vergunning moet de vergunninghouder bij het bevoegd gezag het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 3.1.1, ter goedkeuring indienen.

3.1.3

Het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 3.1.1, behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag.

3.1.4

Uiterlijk zes maanden na de schriftelijke goedkeuring van het in voorschrift 3.1.1 bedoelde onderzoek, moet de vergunninghouder de maatregelen die uit het onderzoek voortkomen nemen.

3.2 Monitoring en rapportage van ZZS in afvalwater

3.2.1

Wanneer uit de afvalinventarisatie blijkt dat in de afvalstoffen ZZS aanwezig is en er afvalwater van deze afvalstoffen wordt geloosd, moet door de vergunninghouder monitoring op ZZS plaatsvinden door middel van bemonstering en analyse op de relevante ZZS.

3.2.2

De vergunninghouder rapporteert elke vijf jaar aan het bevoegd gezag:

- i. de mate waarin stoffen en mengsels met ZZS worden geloosd;
- ii. hoe de lozing van die stoffen en mengsels wordt voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

4 VERVOERSMANAGEMENT

4.1 Vervoersmanagement

4.1.1

Vergunninghouder dient een Besparingsplan vervoer in te dienen bij het bevoegd gezag met focus op mogelijkheden ter beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu van het goederenvervoer en personenvervoer over de weg, water en spoor van en naar de bedrijfslocatie(s). Hierbij dienen ten minste de relevante verbetermaatregelen, die zijn opgenomen in de landelijke Handreiking Vervoermanagement, te downloaden op de site van Infomil <http://www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement>), gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie. In elk geval dient in het Besparingsplan vervoer aandacht te worden besteed aan de volgende aspecten:

- a. inventarisatie van energieverbruik en de emissies van transport over de weg/water en via spoor (indien sprake is van transport met diesellocomotieven), met eigen of geleasde voer-/vaartuigen dan wel voer-/vaartuigen, die in opdracht van vergunninghouder door derden worden ingezet, ten minste voor de parameters NO₂, fijn stof (PM₁₀, roet, Elementair koolstof), CO₂ en verkeerslawaaï (dB);
- b. inventarisatie van maatregelen die leiden tot reductie van transportemissies over de weg en water en via spoor indien gebruik wordt gemaakt van diesellocomotieven, in de keten van toeleveranciers naar de bedrijfslocatie(s) en vice versa (duurzaam inkopen). Ook maatregelen ter beperking van transportemissies door afvoer van goederen/afvalstoffen, dienen hierbij te worden betrokken;
- c. inventarisatie van maatregelen gericht op beperking van emissies als gevolg van woon-/werkverkeer, zakelijk personenverkeer en bezoekersverkeer; motivatie of deze maatregelen uit oogpunt van de wettelijke zorgplicht ter beperking van transportemissies en uit oogpunt van kosteneffectiviteit, rekening houdend van lokaal beleid en actuele kennis over maatregelen ter verschoning van wegtransport en/of transport over water en/of spoor, al dan niet, binnen een termijn van vier jaren, worden gerealiseerd.

4.1.2

Binnen zes maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de opzet van het onderzoek, voor het opstellen van het besparingsplan vervoer, overgelegd te worden aan het bevoegd gezag. Naar aanleiding van de opzet kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen ten aanzien van de te onderzoeken opties en de te gebruiken technische en economische berekeningsmethoden.

4.1.3

Binnen twaalf maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de rapportage van het onderzoek, ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden gezonden.

4.1.4

Vergunninghouder moet eenmaal per vier jaar het besparingsplan vervoer, actualiseren en ter beoordeling zenden aan het bevoegd gezag.

5 EXTERNE VEILIGHEID

5.1 Opslag verpakte gevaarlijke stoffen (PGS 15:2016 versie 1.0)

5.1.1

De opslag dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.4.1, 3.2.2, 3.9.1, 3.6.1, 3.17.1 – 3.17.3 en 3.18.1 van de richtlijn PGS 15 (2016).

5.1.2

De in pandige opslagvoorziening dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 3.2.7 en 3.16.1 van de richtlijn PGS 15 (2016).

5.1.3

Stellingen in een opslagvoorziening moeten voldoen aan de voorschriften 3.7.1, 3.7.2, 3.7.3, 3.7.4, 3.7.5, 3.7.6, 3.7.7 en 3.7.8 van de richtlijn PGS 15 (2016).

5.1.4

De verpakking en etikettering van verpakte gevaarlijke stoffen moeten voldoen aan de voorschriften 3.4.7, 3.11.1, 3.11.2 en 3.11.3 van de richtlijn PGS 15 (2016).

5.2 Gebruik opslagvoorziening

5.2.1

Het gebruik van verpakte gevaarlijke stoffen in opslagvoorzieningen moet voldoen aan de voorschriften 3.4.8, 3.4.3, 3.4.4, 3.4.5, 3.4.6, 3.4.7, 3.4.9, 3.4.11, 3.13.1, 3.13.2, 3.13.3, 3.14.1, 3.15.1, 3.19.1 en 3.19.2 van de richtlijn PGS 15 (2016)

5.2.2

De opslag van gevaarlijke stoffen van de ADR klasse 4.1, 4.2 en 4.3 dient tevens te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 8.5.1, 8.5.2, 8.5.3 en 8.5.4 van de richtlijn PGS 15 (2016), waarbij PGS-voorschrift:

- 8.5.2 geldt voor stoffen van ADR klasse 4.1 in de verpakkingsgroep II en III;
- 8.5.3 geldt voor stoffen van ADR klasse 4.2 in de verpakkingsgroep III
- 8.5.4 geldt voor stoffen van ADR klasse 4.3 in de verpakkingsgroep II

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Overweging

6 PROCEDURELE ASPECTEN

6.1 Projectbeschrijving

Het LAP3 is per 28 december 2017 in werking getreden en vervangt daarmee LAP2. In het LAP worden de doelstellingen en uitgangspunten van het landelijk afvalstoffenbeleid beschreven.

Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is - het is immers geen regelgeving, maar beleid – werken de nieuwe verplichtingen pas door als zij in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Tot voor kort gold alleen een algemene actualisatieplicht op grond van de Wabo.

Artikel 5.10 van het Bor is op 1 januari 2018 aangevuld met de verplichting voor het bevoegd gezag om binnen een jaar na inwerkingtreding van een nieuw LAP of een wijziging van het LAP:

- na te gaan of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en, indien nodig, de vergunning (voorschriften) te actualiseren.

Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunning(en) getoetst aan het LAP3. De toetsing geeft aanleiding tot het aanpassen van de eerder verleende vergunning(en).

Verder hebben wij de vergunning getoetst aan het accepteren/ be- en verwerken van ZZS, actualiteit PGS-richtlijnen, energie-en vervoersmanagement en het activiteitenbesluit.

6.2 Huidige vergunning situatie

Voor de vergunninghouder zijn eerder de onderstaande vergunningen verleend dan wel meldingen geaccepteerd:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	ONDERWERP
Wet milieubeheer	31-05-2007	2007/0316069 en 2007/0316224	Revisievergunning voor het storten van niet-gevaarlijke afvalstoffen, opslag en bewerking van afvalstoffen
Wabo	01-04-2013	2013/0069694	Toevoegen voorschriften vanwege wijziging Besluit stortplaatsen
Wabo	01-11-2013	2013/0367190	Ambtshalve wijziging RIE/IPPC
Wabo	24-02-2014	2014/0049518	Acceptatie, opslag en opbulken van roostergoed
Wabo	13-03-2015	2015/0068525	Wijziging IPPC-document
Wabo	19-02-2016	2016/0055532	Aanbrengen van IBC bouwstoffen op stortplaats
Wabo	13-09-2017	2017/0339998	Aanleg zonnepark

De voorschriften uit de vigerende vergunningen zijn van overeenkomstige toepassing op de wijziging voor zover niet anders bepaald in deze vergunning.

6.3 Bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo juncto artikel 3.3 lid 1 van het Besluit omgevingsrecht (Bor).

De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I, categorieën 1.1, 2.1, 5.1, 11.1, 15 en 27.1 categorie 28.4, onderdeel f, categorie 28.4, onder b, lid 1 en 2, categorie 28.4 onder a, lid 1, 2, 3, 5 en 6, categorie 28.4 onder c, lid 1 en 2 van het Bor. Aangezien ook afval van bedrijven wordt geaccepteerd, valt de inrichting niet onder de uitzonderingen van categorie 28.10. Op grond van deze categorie 28.10 van onderdeel C van Bijlage I van het Bor is ROVA vergunningsplichtig.

Gedeputeerde Staten van de Provincie Overijssel zijn bevoegd gezag op grond van categorie 28.4 van onderdeel C van Bijlage I van het Bor.

Daarnaast betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort als genoemd in Bijlage I categorieën 5.1 onder b, 5.4 en 5.5 van bijlage I van de Richtlijn Industriële Emissies (RIE).

6.4 Procedure

De procedure om tot dit besluit te komen staat in paragraaf 3.3 van de Wabo (de uitgebreide voorbereidingsprocedure). De ambtshalve wijzigen- en gedeeltelijk intrekken van de omgevingsvergunning is getoetst aan paragraaf 2.6 van de Wabo.

6.5 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.5 van het Bor, is het voornemen ter advies aan het dagelijks bestuur van Waterschap Vechtstromen verzonden. Naar aanleiding hiervan hebben wij op 20 maart 2019 het advies ontvangen. Het waterschap adviseert ons om de voorschriften en overwegingen zoals beschreven in de brief met kenmerk Z-1921533/19068066 op te nemen.

7 INHOUDELIJKE OVERWEGING

7.1 Toetsingskader bij ambtshalve wijziging

Overeenkomstig artikel 2.30, tweede lid van de Wabo juncto artikel 5.10, vierde lid, onder a van het Bor toetst het bevoegd gezag of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en actualiseert het bevoegd gezag op grond van artikel 5.10, vierde lid, onder b van het Bor indien noodzakelijk de vergunningvoorschriften.

7.2 Overwegingen

Het beleid met betrekking tot afvalverwerking is gericht op het doelmatig beheer van afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wm. In dat kader houden wij rekening met het geldende afvalbeheerplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2017-2029) waaronder begrepen deel E (minimumstandaard per specifieke afvalstroom).

De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de prioriteitsvolgorde in de afvalhiërarchie zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen:

- preventie;
- voorbereiding voor hergebruik;
- recycling;
- andere nuttige toepassing, waaronder energierecuperatie;
- veilige verwijdering.

De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen. Deze minimumstandaard is bedoeld te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden verwerkt dan wenselijk is. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend mits de totale verwerking voldoet aan de minimumstandaard. In een aantal sectorplannen is vermeld dat het opnemen van sturingsvoorschriften dan noodzakelijk is.

In het LAP is aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moeten houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.

De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend.

Afvalstro(o)m(en) waarvoor in bijlage 4 van het LAP een sectorplan is opgenomen.

Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunning(en) getoetst aan het LAP3.

De toetsing geeft aanleiding tot het aanpassen van de eerder verleende vergunning(en) voor de volgende voor het LAP relevante activiteiten:

- sectorplan 4 :gescheiden ingezameld/ afgegeven papier en karton
- sectorplan 9 :afval van onderhoud en openbare ruimten
- sectorplan 11 :kunststof
- sectorplan 28 :gemengd bouw en sloopafval en gemengde fracties;
- sectorplan 29 :steenachtig materiaal;
- sectorplan 33 :dakafval;
- sectorplan 34 :teerhoudend asfalt;
- sectorplan 39 :grond;
- sectorplan 41 :verpakkingen;
- sectorplan 66 :gasontladings- lampen
- sectorplan 71 :afgedankte elektronische en elektrische apparatuur
- sectorplan 84 :overige recyclebare monostromen (matrassen, steenwol, tapijt en kunstgras
- sectorplan 85 : EPS (Expanded Polystyreen)

Sectorplan 4 (gescheiden ingezameld/ afgegeven papier en karton)

In de onderliggende vergunning is het inzamelen en afgeven van papier en karton vergund. Hierop is sectorplan 4 van LAP3 van toepassing, daarin is het volgende opgenomen als minimumstandaard opgenomen:

a= schoon papier en karton:
recycling

b= niet voor recycling geschikt papier en karton :

Andere nuttige toepassing (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Dit betreft papier en karton waarvoor, omdat het bijvoorbeeld te nat of te vervuild is, recycling technisch niet mogelijk is of waarvoor recycling zo duur is dat de kosten voor afgifte van deze partijen aan de poort van de verwerker door de ontdoener meer zouden bedragen dan € 205,-/ton.

In de vergunningen voor andere nuttige toepassing moet in de acceptatievoorwaarden aandacht zijn voor het voorkomen van verbranden van partijen die wel voor recycling in aanmerking komen.

1. De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld papier en karton is niet veranderd.
2. Kosten per ton afval waarboven recycling te duur wordt bevonden is verhoogd van € 175,- naar € 205,-

Conclusie

Voor de vigerende vergunning zijn er geen gevolgen.

Sectorplan 9 (afval van onderhoud en openbare ruimten)

In de onderliggende vergunning is het inzamelen van afval afkomstig van onderhoud van openbare ruimten vergund. Hierop is sectorplan 9 van LAP3 van toepassing, daarin is het volgende opgenomen als minimumstandaard opgenomen:

Veegvuil van machinaal vegen van openbare ruimten dat voldoet aan de maximale waarden voor kwaliteitsklasse industrie als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit.

- a. Afscheiden van de inerte fractie en vervolgens :
 - verwerken conform de minimum standaard van sectorplan 39 “grond”.
 - de restfractie die overblijft na afscheiden van de inerte fractie verder verwerken volgens c.
- b. Overig veegvuil van machinaal vegen van openbare ruimten en RGK-slib.
Verwerken conform de minimumstandaard van sectorplan 39 “grond”.

- c.
- veegvuil van stranden
 - inhoud van openbare afvalbakken en verzameld zwerfafval
 - veegvuil van handmatig vegen van overige openbare ruimten
 - restfractie die overblijft na het afscheiden van de inerte fractie van het onder a bedoelde veegvuil.

Verwijderen door verbranden, voor veegvuil voor zover nodig voorafgegaan door afscheiden van de inerte fractie ten behoeve van hergebruik/recycling.

Verwerkingsvormen waarbij deelstromen of residuen worden gestort, zijn niet toegestaan. De minimum standaard is niet gewijzigd.

Conclusie

Voor de vigerende vergunning zijn er geen gevolgen.

Sectorplan 11 (kunststof)

A. Afvalstoffen die onder deze deelrapportage vallen.

Kunststof en rubber kan worden onderverdeeld in de volgende stromen:

- Gemengd kunststof afval
 - geen ZZS boven grenswaarde anders dan meest gebruikelijke weekmakers en brandvertragers;
- Thermoplastisch kunststof
 - gemengde samenstelling (vb afkomstig van huishoudens, verpakkingsafval, afvalkunststofbak milieustraat): geen risico op hoge ZZS behoudens meest gebruikelijke weekmakers en/of brandvertragers;
 - kunststof verpakkingsafval van huishoudens: geen risico op weekmakers en/of brandvertragers boven de CGW PVC of PVC-bevattend;
 - kunststof afval van producten geproduceerd voor 2004;
- Thermoharders
 - gemengde samenstelling (vb na uitsorteren);
 - specifieke partijen afkomstig van productieafval of specifieke kunststofproducten;
- Elastomeren/rubbers.

B. Relevante ZZS en het risico op voorkomen

Onderscheid wordt gemaakt bij de verschillende kunststof afvalstromen, naargelang de samenstelling van de afvalstromen. Belangrijk is het onderscheid tussen gemengde kunststofafval en zuivere stromen van één type materiaal van eenduidige herkomst (bijvoorbeeld productieafval van één herkomst).

Gemengd kunststofafval en kunststofafval dat ontstaat na sloop-, demontage, sorterings- en scheidingsactiviteiten

In partijen gemengd kunststofafval is door de gemengde samenstelling de kans dat het gehalte van een ZZS de relevante concentratiegrenswaarde overschrijdt beperkt tot de meest voorkomende weekmakers en vlamvertragers.

Rova heeft aangegeven geen scheiding te kunnen aanbrengen in de deelstromen. Er vindt alleen op- en overslag plaats. Nascheiding in deelstromen vindt plaats bij de (eind) verwerker. Wij hebben een voorschrift opgenomen dat indien niet in alle monostromen zoals genoemd gesorteerd worden, moet vergunninghouder de kunststoffen afvoeren naar een bedrijf wat deze deelstromen volledig uitsorteert. Dit moet blijken uit een schriftelijke overeenkomst met de betreffende vergunninghouder.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve voorschriften te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning.

Sectorplan 28 (gemengd bouw en sloopafval en gemengde fracties)

In de onderliggende vergunning is de acceptatie en het sorteren van gemengd bouw- en sloopafval vergund. Hierop is sectorplan 28 van LAP3 van toepassing, daarin is het volgende opgenomen.

De minimumstandaard voor gemengd bouw- en sloopafval is sorteren of anderszins verwerken met als doel zoveel mogelijk monostromen af te scheiden die geschikt zijn voor recycling, met als beperking dat het overblijvende residu nog minimaal verbrand moet kunnen worden.

De monostromen die minimaal moeten worden afgescheiden (voor zover aanwezig) zijn: alle componenten als genoemd in art. 4.1 van de Regeling Bouwbesluit 2012, als ook steenachtig materiaal, hout, kunststof, metaal, zeefzand, alsook als gevaarlijk aangeduide afvalstoffen anders dan bedoeld in hoofdstuk 17 van de afvalstoffenlijst uit de Regeling Europese afvalstoffenlijst.

In de geldende omgevingsvergunning is de verplichting tot het afscheiden van de hiervoor genoemde componenten niet opgenomen. Ook in de aanvraag die onderdeel is van de geldende omgevingsvergunning is deze werkwijze niet vastgelegd. Op dit moment wordt met de geldende omgevingsvergunning niet voldaan aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan. Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen verbinden wij voorschriften aan deze vergunning.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 28 van LAP3.

Sectorplan 29 (steenachtig materiaal)

De minimumstandaard is gewijzigd. Een minimumstandaard is toegevoegd voor vormgegeven bouwstoffen/immobilisaten waarin stoffen zijn verwerkt die op basis van de huidige wet- en regelgeving of de in hoofdstuk B.14 (LAP3) opgenomen beleidslijn voor ZZS, niet nuttig toegepast mogen worden.

Voor het residu is de minimumstandaard gewijzigd. Andere manieren van verwerking dan extractief reinigen of storten zijn niet toegestaan.

Steenachtig materiaal bestaat in hoofdzaak uit beton- en metselwerk, tegels, dakpannen, stenen en steengruis en ballastgrind. Het ontstaat bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen, bouwwerken en wegen en als steenachtig productieafval bij bijvoorbeeld de betonproductie en de keramische industrie. Ook de steenachtige fractie die ontstaat bij scheidings- en sorteringsactiviteiten van gemengde afvalstromen valt onder dit sectorplan.

Steenachtig materiaal kan verschillende deelstromen omvatten. Bijvoorbeeld als sprake is van een mengsel (bijvoorbeeld oude ballastbedden van de spoorwegen waarin zowel het ballastgrind zit als (verontreinigd) fijn grind en grond).

Als uitgangspunt valt alle steenachtig materiaal onder dit sectorplan tenzij het expliciet onder een ander sectorplan gebracht kan worden (denk aan grond of zeefzand).

Na scheiding van deelfracties zal wel voor iedere deelfractie bekeken moeten worden of deze nog steeds onder dit sectorplan valt.

In afwijking tot LAP2:

- valt niet-teerhoudend asfalt (terminologie LAP2) niet langer onder dit sectorplan, maar onder sectorplan 34 'asfalt';
- is voor PAK-rijk steenachtig materiaal een afwijkende minimumstandaard beschreven. Steenachtig materiaal is PAK-rijk als het gehalte aan PAK10 > 50 mg/kg droge stof. Deze grenswaarde is overeenkomstig de maximale samenstellingswaarde voor bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit.

Voor de afvalstoffen van dit sectorplan geldt dat in de vergunningverlening specifieke aandacht besteed moet worden aan de potentiële en/of occasionele aanwezigheid van ZZS. Om deze reden is bij de paragraaf II en III van dit sectorplan een voorbehoud ten aanzien van ZZS gemaakt. Blootstelling van mens of milieu aan deze ZZS moet namelijk worden vermeden.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 29 van LAP3.

Sectorplan 33 (dakafval)

In de onderliggende vergunning is de acceptatie en het verwerken van dakafval vergund. Hierop is sectorplan 33 van LAP3 van toepassing, daarin is het volgende opgenomen.

PAK-rijk dakafval (PAK10 >75mg/kg droge stof)

De essentie van de minimumstandaard voor deze deelstroom is het vernietigen van de PAK. In praktijk is dit een thermisch proces (verbranding). Op zich zijn alle vormen van verbranden toegestaan onder de voorwaarde dat het inerte deel van het dakafval uiteindelijk eindigt in een toepasbaar product en dus wordt gerecycled. In praktijk kan worden gedacht aan verbranden in een AVI (roosteroven), cementoven, maar ook aan TAG-reinigers. Niet al deze technieken zijn even geschikt voor grote hoeveelheden dakafval (vb. AVI) of mogen, gelet op de aanwezige PAK, niet altijd PAK-rijke stromen verwerken. In totaal is er echter meer dan genoeg capaciteit in Nederland om al het PAK-rijke dakafval te verwerken. Een positieve bijkomstigheid is dat bij deze vormen van verwerking de energie-inhoud van het materiaal bijdraagt bij aan besparing van primaire brandstoffen.

Bij de minimumstandaard is voor PAK-rijk dakafval met een gehalte aan PAK10 tot maximaal 500mg/kg een uitzondering gemaakt onder voorwaarde dat dit dakafval reeds op het moment van inwerkingtreding van LAP3 door de verwerkers fysiek was geaccepteerd (reeds liggende voorraad). Deze liggende voorraad dakafval mag conform de bepalingen van PAK-arm dakafval worden verwerkt tot uiterlijk tot 31 december 2019. Uiteraard met die beperking dat de voor recycling bedoelde materialen die worden geproduceerd uit het recyclingproces van dit PAK-rijke materiaal, veelal zal het gaan om asfalt met daarin recycling van de bitumen uit dakafval, zelf wel aan maximale samenstellingswaarden uit het Bbk voldoen.

Vorenstaande betekent echter wel dat liggende voorraad dakafval met gehalten PAK10 hoger dan 500 mg/kg wel altijd moeten worden afgevoerd voor verwerking volgens de minimumstandaard, en dus naar een vorm van verwerking die leidt tot vernietiging van de PAK.

Vorenstaande uitzondering is geformuleerd om verwerkers die met toestemming van het bevoegd gezag dergelijke partijen in het verleden hebben geaccepteerd, de kans te geven deze binnen een aanvaardbare tijdspanne te recyclen op een wijze waarop ook de bitumen kunnen worden gerecycled tot/ineen materiaal dat aan de maximale samenstellingswaarde van het Bbk voldoet.

PAK-arm dakafval (PAK10 $\leq$ 75 mg/kg droge stof)

Voor PAK-arm dakafval zijn -afhankelijk van kwaliteit en samenstelling -meerdere routes mogelijk, zoals:

- a) verwerking in TAG-reinigings of grondreinigingsinstallaties; het inerte deel wordt gerecycled en de rest wordt verbrand onder gebruik van de energie-inhoud van het afval.
- b) verwerking in asfalt; zowel de bitumen als een deel van het inerte deel worden gerecycled.
- c) verwerking tot nieuwe dakbanen; met name de bitumen worden gerecycled.

Uitgangspunt van de minimumstandaard is recycling van op zijn minst het inerte deel van het dakafval. Alle drie genoemde verwerkingsroutes voldoen aan de minimumstandaard. De minimumstandaard is -mede gelet op de in Nederland aanwezige verwerkingsinstallaties -een realistische optie.

In het kader van het Programma Van Afval Naar Grondstof is - rekening houdend met uitval, energiegebruik, vermeden producten, een derde of vierde leven, et cetera - bezien welke vorm van verwerking overall beter is. Hier op wordt verder ingegaan in paragraaf VI.

Composieten dakafval

Voor composiet dakafval is in veel gevallen recycling van de minerale fractie en nuttig gebruik van de energie-inhoud mogelijk. Voor stromen waarvoor -vanwege het hoge aandeel van dakbedekking vreemd materiaal -dit niet direct een optie is, kan het nodig zijn om vooraf het dakbedekkingsmateriaal en de overige componenten actief van elkaar te scheiden. Ervaringen in de markt hebben geleerd dat dit leidt tot een dakafval-fractie waarin het aandeel 'dakbedekking vreemd' materiaal kleiner is dan 10% (v/v) en vervolgens goed door de bestaande verwerkers kan worden verwerkt.

Dakgrind, verkleefd met teer of bitumen

De minimumstandaard voor dakgrind, verkleefd met teer of bitumen, is het reinigen van dakgrind en het verbranden van de reststoffen. Daarmee wordt verspreiding van verontreinigingen voorkomen en het gebruik van primaire grondstoffen verminderd.

Verder is ten aanzien van de verwerking van dakafval het volgende van belang:

- *Aandachtspunten bij de productie van een bouwstof*
Het Besluit bodemkwaliteit geeft de eisen weer die gesteld worden aan bouwstoffen. Deze eisen zijn dus ook van belang voor bouwstoffen (deels) geproduceerd uit afvalstoffen. Bovendien kent het besluit een aantal beperkingen ten aanzien van het mengen van afvalstoffen met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen ten einde aan de gestelde eisen als bouwstof te voldoen. Daarnaast volgen ook uit het hoofdstuk 'Mengen' van het beleidskader enkele belangrijke restricties voor het verwerken van afvalstoffen gericht op inzet als bouwstof.

Bij het vergunnen van de verwerking van afvalstoffen tot bouwstoffen zal aan al deze voorwaarden moeten worden voldaan. Zie hiervoor hoofdstuk B.7, § B.7.5.4 van het beleidskader 'Mengen ten behoeve van productie van een bouwstof'.

Bij de minimumstandaard is aangegeven dat wegens het risico op diffuse verspreiding van PAK nuttige toepassing van PAK-rijk dakafval en dakgrind verkleefd met teer of bitumen niet is toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie.

- *Inzet in noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen*
Bij dakgrind verkleefd met teer of bitumen sluit de minimumstandaard de inzet in noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen niet uit. In het beleidskader § B.12.9.2 is verwoord dat bij gebruik in 'noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen' de inzet van ter verwijdering aangeboden materialen de voorkeur heeft boven de inzet van bouwstoffen, al dan niet geproduceerd uit afvalstoffen.
Dit betekent dat gebruik van uit afvalstoffen geproduceerde bouwstoffen in 'noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen' uitsluitend is toegestaan in gevallen waarin het realiseren van deze voorzieningen met ter verwijdering aangeboden afvalstoffen niet mogelijk is. Zie voor een uitgebreide toelichting hoofdstuk B.12, § B.12.9.2 van het beleidskader.
- *Toepassing in mijnen en groeves is niet toegestaan.*
Voor dakafval is de minimumstandaard gericht op recycling van minimaal de inerte fractie. Opvulling is laagwaardiger dan recycling en daarom niet toegestaan, ook niet de export daartoe. Opvulling moet bovendien meestal gezien worden als storten, gelet op het gestelde in het Arrest Edilizia. Zie ook de uitleg daarover in beleidskader § B.12.2. Export voor storten is niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging en omdat recycling mogelijk is.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 33 van LAP3.

Sectorplan 39 grond (reinigingsresidu)

In de onderliggende vergunning is het bewerken van grondreinigingsresidu vergund. Hierop is sectorplan 39 van LAP3 van toepassing, daarin is de volgende minimumstandaard opgenomen.

Grondreinigingsresidu dient te worden gestort op een daarvoor geschikte stortplaats.

- Nuttig toepassen van het residu zonder voorafgaande reiniging is nadrukkelijk niet toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie. Uitzondering hierop betreft recycling (bijvoorbeeld metaalterugwinning) onder voorwaarde dat via de residuen geen diffuse verspreiding van de zware metalen plaatsvindt en de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume.
- Indien het residu uitsluitend voor wat betreft de brandbare verontreinigingen niet toepasbaar is als bedoeld in het Bbk, is thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing toegestaan.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 39 van LAP3.

Sectorplan 41 (verpakkingen algemeen)

De minimumstandaard voor de verwerking van verpakkingsafval is recycling.

Voor papieren verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het nat of sterk is vervuild, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor kunststof verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor houten verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd, is verbonden met andere materialen of omdat het sterk is beschadigd of verouderd, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

De minimumstandaard is niet gewijzigd. Wel is voor recycalaat van EPS-verpakkingsafval bepaald dat wanneer er meer dan 100 mg/kg HBCDD in zit, er geen recycling mag plaatsvinden. Minimumstandaard is dan "andere nuttige toepassing" (hoofdgebruik als brandstof). EPS stond voorheen in 84 minimumstandaard. EPS met meer dan 100 mg/kg HBCDD moet worden verbrand.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 41 van LAP3.

Sectorplan 71 – Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

Belangrijk is het onderscheid tussen gemengd elektrisch/elektronisch afval en zuivere stromen van één type materiaal van eenduidige herkomst.

- In partijen gemengd elektrisch en elektronisch afval is door menging van soorten bij de ontdoener (recyclagepark) de kans zeer klein dat ingezamelde partijen een gehalte aan ZZS bevat dat de relevante concentratiegrenswaarde overschrijdt.
- Voor partijen afkomstig van bijvoorbeeld een industriële ontdoener of een specifieke bedrijfstakken dit wel het geval zijn.

Binnen de inrichting wordt alleen groot witgoed geaccepteerd ten behoeve van op/en overslag en beperkte bewerking. De bewerking bestaat uit (gedeeltelijk) demonteren en shredderen van groot witgoed. De materialen die hierbij vrijkomen worden naar soort en aard gesorteerd en opgeslagen.

De minimumstandaard voor het verwerken van elektrische en elektronische apparatuur is gewijzigd in het LAP 3. Het verwerken van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur moet nu op een wijze conform de regeling Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur geschieden. Belangrijk daarbij is dat tenminste wordt voldaan het gestelde in artikel 11 van de Regeling afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. In dit artikel is voorschriften hoe een 'passende' verwerking plaats moet vinden. In de vigerende vergunning is dit voorgeschreven. Bovendien is in de vergunning van 15 december 2016 met kenmerk 2016/0534456 geregeld dat elektronisch afval alleen mag worden geaccepteerd als HKS Scrap Metals over een WEEELABEX certificaat beschikt. Binnengekomen koel- en vriesapparatuur en monitoren moeten separaat worden opgeslagen in de daartoe bestemde container. Deze apparatuur moet dan worden afgevoerd naar een erkende verwerker (die werkt conform Europese Richtlijn 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en de Regeling afgedankte elektronische apparatuur (AEEA)).

Conclusie

Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van elektrische en elektronische apparatuur zoals beschreven in het LAP 3 zijn wij voornemens een voorschrift te verbinden aan de vergunning om het A&V beleid nader uit te werken.

Sectorplan 84. Overige recyclebare monostromen (matrassen, steenwol, tapijt en kunstgras)

1. Matrassen

Matrassen kunnen vlamvertragers in de vulling hebben. Vlamvertragers zijn in Engeland en USA verplicht in vullingen voor matrassen. De meest voorkomende vlamvertragers staan genoemd in onderstaande tabel en kunnen aanwezig ook zijn in mengpartijen matrassen (dus matrassen van verschillende merken/fabrikanten door elkaar).

De overige ZZS/vlamvertragers zijn specifiek producent afhankelijk en komen dus alleen in matrassen voor afkomstig van een enkele producent (monostromen). De concentratie grenswaarde is 0,1% tenzij anders aangegeven in de tabellen in de bijlage B.

Minimumstandaard

Scheiden in materialen of anderszins verwerken waarbij ten minste 90% (m/m, gerekend op basis van droge stof) van de ontvangen matrassen wordt gerecycled dan wel wordt afgevoerd voor recycling elders. Dit kan betekenen dat in vergunningen voor verwerkers van matrassen sturingsvoorschriften worden opgenomen om afvoer van recyclebare materialen ter verbranding of naar inzet als brandstof te voorkomen.

ROVA verwerkt geen matrassen maar zamelt deze in van burgers. Het is voor ROVA ondoenlijk om elk matras dat aangeboden wordt te toetsen aan de mogelijkheid van ZZS. ROVA slaat de matrassen droog op en geeft deze af aan een eindverwerker die de matrassen sorteert voor recycling of voor verbranding als vorm van verwijdering.

2 Steenwol

Veel steenwol is met fenolformaldehyde gebonden. Dit type steenwol kan formaldehyde bevatten boven de concentratiegrenswaarde (0,1%), als de hars niet goed is uitgehard. Het betreft vaak steenwol dat gebruikt wordt als isolatiemateriaal

Minimumstandaard

Sorteren of anderszins verwerken resulterend in ten minste 95% (m/m) recycling. Bij dit percentage blijven vocht en organisch afval (plantresten bij steenwol uit de substraatteelt) buiten beschouwing.

Voor (partijen) steenwol waarvoor de recycling, gezien de aard of samenstelling, technisch niet mogelijk of waarvoor de recyclingroute zo duur is dat de kosten voor afgifte van deze partijen aan de poort van de verwerker door de ontdoener meer zouden bedragen dan €205,-/ton, is de minimumstandaard 'storten'.

ROVA ontvangt steenwol veelal tussen het bouw- en sloopafval. ROVA sorteert niet maar geeft af een vergunninghouder die deze afvalstoffen mag ontvangen, sorteert en/of verwerkt.

3 Tapijt

ROVA mag conform de vergunning tapijtresten ontvangen zoals:

- Snijresten en gescheiden ingezameld vast tapijt en karpetten.
- Tapijttegels voor zover qua gebruikte materialen vergelijkbaar met vast tapijt.

De minimumstandaard voor tapijt is nuttige toepassing.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 84 van LAP3.

Sectorplan 85 (Geëxpandeerd Polystyreenschuim EPS)

Dit is een nieuw sectorplan voor EPS. In LAP2 viel EPS onder sectorplan 84.

De minimumstandaard en de rest van het sectorplan voor EPS zijn aangepast aan de bepalingen van de POP-verordening. De minimumstandaard voor EPS-verpakkingen is recycling en voor EPS-bouwmaterialen/isolatie is vernietigen of onomkeerbaar omzetten van de aanwezige brandvertrager HBCDD.

Bij ROVA kan verpakkingsmateriaal (EPS) geaccepteerd worden via het bouw- en sloopafval. In de verwerkingsroute moet ROVA een onderscheid maken in recycling en verbranding. Het bedrijf zal moeten aantonen hoeveel mg/kg HBCDD EPS het bouwafval bevat. Dit kan vastgelegd worden in het A&V-beleid van ROVA door op te nemen dat EPS gescheiden wordt. EPS-afval met een HBCDD ≤ 1.000 mg/kg dient te worden afgevoerd voor recycling en EPS-afval met een HBCDD ≥ 1.000 mg/kg dient te worden afgevoerd voor verbranding.

Conclusie

Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van EPS zoals beschreven in het afvalbeheerplan hebben wij het voornemen een maatvoorschrift aan de omgevingsvergunning (besluit II) te verbinden.

ZZS in afvalwater

Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Bij de beoordeling van de lozingen van inrichtingen wordt gebruikgemaakt van de vastgestelde BBT-documenten die zijn opgenomen in de Ministeriële regeling omgevingsrecht. Voor IPPC-installaties is rekening gehouden met de Europese Brefs en BBT-conclusies.

Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM)

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruikgemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek zoals deze is vastgesteld in het BBT-document Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016.

De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende saneringsinspanning bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Zeer Zorgwekkende Stoffen

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) is een verzameling van de meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu. Voor deze groep van stoffen is als beleidsdoelstelling gesteld om deze ZZS te weren uit de leefomgeving. De lijst met ZZS wordt door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) beheerd. Meer informatie over ZZS is terug te vinden op de website van het RIVM.

De aanpak sluit aan op de bestaande aanpak van preventie en reductie door het toepassen van BBT en het beoordelen van de restlozing met het oog op het bereiken van de Milieukwaliteitseis (MKE) voor water. Door het continu verbeteren wordt er druk gehouden op het doel om ZZS stapsgewijs te reduceren.

Conclusie

Wanneer ROVA zich houdt aan deze vergunning verbonden voorschriften, concluderen wij dat er in voldoende mate invulling wordt gegeven aan het lozingskader voor zeer zorgwekkende stoffen die vanuit LAP3, ABM 2016 en de BBT-documenten aan de lozing van deze stoffen wordt gesteld.

Emissies naar de lucht

Met betrekking tot emissies naar de lucht is bij het inwerking treden van de 4e tranche van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2016, de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) als aangewezen BBT-document, komen te vervallen. Het normatieve deel van de NeR, met onder andere de maximale concentratie-eisen voor emissies naar de lucht, is geïmplementeerd in afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit. Tegelijkertijd is in dezelfde afdeling in artikel 2.3b de definitie van ZZS opgenomen en bevatten artikel 2.4 en verder de zogenaamde minimalisatieverplichtingen voor de emissiereductie van deze stoffen. Ook is de scope omtrent deze zogenaamde aandachtstoffen (nu ZZS) gewijzigd. Inmiddels is er sprake van ruim 1.400 vastgestelde geharmoniseerde ZZS. Daarnaast kunnen stoffen op basis van zelfclassificatie eveneens als ZZS worden geclassificeerd.

Conclusie

In het kader van luchtkwaliteit is de vergunningaanvraag destijds getoetst aan Besluit luchtkwaliteit (nu opgenomen in het activiteitenbesluit). Bij ROVA vinden geen handelingen plaats waarbij ZZS vrij kan komen in de vorm van emissies naar de lucht. Bij ROVA worden alleen afvalstoffen gescheiden aangeboden, geaccepteerd en vervolgens afgeven aan een vergunninghouder die deze afvalstoffen mag ontvangen en verder verwerkt. Voor het storten van afvalstoffen is een ontheffing Besluit stortplaatsen en stortverboden nodig (Bssa).

Als er (tijdelijk) geen andere verwerkingsmogelijkheden zijn, is het voor de beheerder van een stortplaats mogelijk om ontheffing van het stortverbod aan te vragen. Deze aanvraag moet worden ingediend bij de Gedeputeerde Staten van de provincie waarin de stortplaats is gevestigd.

Activiteitenbesluit milieubeheer

In Algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) kunnen voor bepaalde activiteiten direct werkende eisen worden gesteld. Deze eisen mogen niet in de omgevingsvergunning worden opgenomen. In de omgevingsvergunning kan alleen van de AMvB worden afgeweken voor zover dat in de AMvB is aangegeven.

In bijlage 1 onder B of C van het Bor wordt aangegeven of voor een inrichting een vergunningplicht geldt. ROVA is een type C inrichting als bedoeld in het Activiteitenbesluit. Op type C inrichtingen kunnen bepaalde artikelen uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn. Dit betekent dat bepaalde voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Ministeriële regeling een rechtstreekse werking hebben en niet in de vergunning mogen worden opgenomen. De voorschriften die in deze vergunning zijn opgenomen zijn die voorschriften voor aspecten en activiteiten die niet zijn geregeld in het Activiteitenbesluit en de bijbehorende Ministeriële regeling.

Externe veiligheid

Gasflessen

Binnen de inrichting worden gasflessen opgeslagen. De gasflessenopslag heeft een gezamenlijke waterinhoud hebben van minder dan 2.500 liter. Hierop is PGS 15 van toepassing. De voorschriften uit de vigerende vergunning zijn verouderd. De PGS 15 is in september 2016 aangepast. Middels deze beschikking actualiseren wij de voorschriften van de vigerende vergunning.

Conclusie

Middels deze beschikking worden de voorschriften voor gevaarlijke stoffen geactualiseerd.

7.3 Vervoersmanagement relevant

Wettelijke zorgplicht van bedrijven

Op grond van de Wm moet iedereen voldoende zorg voor het milieu in acht nemen. Hieronder wordt volgens artikel 1.1, tweede lid mede verstaan het zoveel mogelijk beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu van het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting.

Op grond van de Wabo dienen vergunningplichtige inrichtingen bij een vergunningaanvraag informatie te verstrekken over de maatregelen die zijn getroffen om de nadelige gevolgen van vervoerbewegingen te beperken. Het bevoegd gezag kan, indien noodzakelijk geacht, voorschriften hieromtrent aan de vergunning verbinden.

Afhankelijk van de aard van de inrichting kan deze te maken hebben met één of meerdere vervoersstromen:

- verkeer van de eigen medewerkers (woon-werkverkeer en zakelijk verkeer);
- verkeer van bezoekers;
- transport van goederen.

De nadelige gevolgen van vervoerbewegingen kunnen bestaan uit onder andere:

- uitstoot van het broeikasgas CO₂/energiegebruik;
- verslechtering van de luchtkwaliteit door uitstoot van fijn stof,
- koolwaterstoffen en NO_x;
- geluidhinder;
- verslechterde bereikbaarheid.

Urgentie uit oogpunt van klimaat en gezondheid

Uit recente inzichten, alsmede uit een recente uitspraak in de zaak van Urgenda (ECLI:NL:RBDHA:2015:7145, 24 juni 2015) tegen de Nederlandse overheid, blijkt dat Nederland aanzienlijk meer maatregelen moet treffen dan thans is voorzien om aan Europese klimaatafspraken te kunnen voldoen (20% CO₂-reductie in 2020 ten opzichte van 1990). Verkeer draagt in aanzienlijke mate bij aan CO₂-emissies (op landelijke schaal is gemiddeld 1/3 van het energieverbruik van een bedrijf transportgerelateerd).

In een recent advies van de Gezondheidsraad, in de consultatiefase van de Omgevingswet "Meewegen van gezondheid in omgevingsbeleid/Evenwichtig en rechtvaardig omgaan met risico's en kansen", d.d. 20-07-2016, wordt gesteld dat het huidige milieubeleid erop gericht is dat de wettelijke milieukwaliteitsnormen niet worden overschreden. Tevens wordt in het advies van de Gezondheidsraad opgemerkt dat deze normen niet alleen gebaseerd zijn op gegevens over gezondheidseffecten, maar ook op economische overwegingen zoals haalbaarheid.

Daardoor veroorzaakt bijvoorbeeld luchtverontreiniging nog circa 6% van de totale ziektelast in Nederland, terwijl de normen in vrijwel heel Nederland worden gehaald. Luchtverontreiniging op leefniveau is overwegend verkeer gerelateerd. Uit onderzoek van European Environmental Agency, EEA, 2013, blijkt dat in Nederland ruim € 3,5 miljard extra zorgkosten gemoeid zijn met blootstelling aan verkeersemissies. Om tot verbetering te komen zijn dus maatregelen nodig ter beperking van verkeersemissies, met name gericht op beperking van (dieselgerelateerd) roet, elementair koolstof en ultrafijn stof. Deze kleinste deeltjes van het fijn stof zijn volgens landelijke GGD's het meest schadelijk voor de gezondheid.

Landelijke Handreiking Vervoermanagement

Uit uitgevoerde stimuleringsprojecten is veel kennis en informatie beschikbaar gekomen over (kosteneffectieve) maatregelen om de impact op het milieu van transport van en naar een inrichting zoveel als mogelijk te beperken. Dit heeft geleid tot een landelijke Handreiking Vervoermanagement, opgesteld in opdracht van het ministerie van I&M/RWS, met overzicht van kansrijke (kosteneffectieve) maatregelen (te downloaden op de Infomilwebsite, zie:

<http://www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement/>)

Vervoermanagement/mobiliteitsmanagement bij bedrijven levert een wezenlijke bijdrage aan beperking van verkeersimpact op de kwaliteit van de leefomgeving in het stedelijk gebied en draagt bij aan het streven naar verduurzaming van mobiliteit, met name met het oog op energiebesparing en klimaatopgaven (beperking CO₂-emissies).

Vaak leiden deze maatregelen ook tot reductie van transportkosten en draagt het treffen van deze maatregelen bij tot verbetering van het duurzaamheidsimago van het bedrijf. In het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen biedt dit ook economische voordelen richting (potentiële) opdrachtgevers, klanten en kredietverstrekkers.

Vervoerrelevantie en Besparingsplan Vervoer

In de landelijke Handreiking Vervoermanagement zijn criteria opgenomen voor het vaststellen van vervoersrelevantie (zie paragraaf 1.1.10). Indien deze criteria worden overschreden is sprake van een vervoerrelevant bedrijf. Vervoerrelevante bedrijven kunnen aantonen aan de wettelijke zorgplicht te voldoen door het opstellen van een Besparingsplan vervoer, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zoveel als mogelijk te beperken.

Het transparant maken van brandstofverbruik en transportemissies biedt inzicht in sturingsmogelijkheden voor het treffen van de meest kosteneffectieve verbetermaatregelen en biedt tevens een basis voor monitoring en evaluatie van (effecten van) getroffen maatregelen.

Hiertoe zijn verbetermaatregelen opgenomen in de Handreiking Vervoermanagement: in bijlage 3a voor Goederenvervoer, in bijlage 3b voor Woon-/werkverkeer en Zakelijk personenvervoer en in bijlage 3c voor Bezoekersverkeer. Ten minste de voor het bedrijf relevante maatregelen uit de handreiking dienen gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie. Onderdeel van het Besparingsplan vervoer is ook een Plan van Aanpak voor uitvoering van verbetermaatregelen. In de landelijke Handreiking Vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan Vervoer (bijlage 2 van de handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen.

Ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement gaan snel. Daarnaast kunnen toegepaste maatregelen meer of minder effect hebben dan vooraf gedacht. Om die redenen dient het besparingsplan elke vier jaar te worden geactualiseerd. Deze termijn is lang genoeg om het effect van maatregelen te kunnen bepalen. Aan de andere kant is de termijn redelijk om te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement.

In de vergunningaanvraag heeft het bedrijf de volgende vervoersstromen aangegeven: 177 bezoekende vrachtwagens per etmaalperiode.

Wij hebben deze stromen getoetst aan de relevantiecriteria genoemd in de Handreiking Vervoermanagement en vastgesteld dat er sprake van een vervoerrelevant bedrijf.

Het bedrijf moet aantonen dat het aan de wettelijke zorgplicht voldoet of gaat voldoen. Het bedrijf dient daarom van een Besparingsplan vervoer op te stellen, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zo veel als mogelijk te beperken. In de landelijke Handreiking vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan Vervoer (bijlage 2 van de handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen.

7.4 Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om de omgevingsvergunning ambtshalve te wijzigen door voorschriften te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning.

Wij geven hieraan invulling aan het gestelde in:

- het landelijk afvalbeheersplan (inclusief de acceptatie van zeer zorgwekkende stoffen)
- de voorschriften uit de publicatiereeks gevaarlijke stoffen
- de actualiteit van energie- en vervoervoorschriften
- en het Activiteitenbesluit.

BIJLAGE 1 : BEGRIPPEN

A&V beleid en AO/IC:

Acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). In deel D.3 van het landelijke afvalbeheerplan is vastgelegd welke onderdelen minimaal in het A&V-beleid en de AO/IC moeten zijn beschreven.

HBCDD:

Hexabroomcyclododecaan, afgekort HBCDD, is een gebromeerde macrocyclische koolwaterstof die gebruikt wordt als vlamvertragend middel in kunststoffen

EPS:

Geëxpandeerd polystyreenschuim is een karakteristieke en vrijwel altijd witte kunststof, in de volksmond piepschuim genoemd. Het is voorts ook bekend onder de merknamen Tempex, Styropor en Depron.

RIE:

Richtlijn Industriële Emissies (IPPC installatie)

De Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EU) is sinds 1 januari 2013 verwerkt in de Nederlandse wet- en regelgeving. Bijlage I van de richtlijn geeft aan wanneer het een IPPC-installatie betreft.

LAP:

Het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP 3). Het gaat in op de vereisten die vanuit de Wet milieubeheer en de Kaderrichtlijn afvalstoffen aan een landelijk afvalbeheerplan worden gesteld.

PAK:

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen of polycyclische aromaten, afgekort pak (mv. paks), zijn organische verbindingen die bestaan uit gekoppelde aromatische ringen (bijvoorbeeld benzeenringen) maar die geen heteroatomen of functionele groepen bevatten.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) en de PGS-beheerorganisatie.

De publicatiereeks is een handreiking voor bedrijven die gevaarlijke stoffen produceren, transporteren, opslaan of gebruiken en voor overheden die zijn belast met het toezicht op en de vergunningverlening aan deze bedrijven.

POP:

Persistente organische verontreinigende stoffen. POP's zijn toxische stoffen die moeilijk worden afgebroken. De stoffen hopen zich op in levende organismen (bioaccumuleren) en worden verspreid door de lucht en het water en zijn zeer schadelijk voor de volksgezondheid en het milieu.

REACH:

Registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), De REACH Verordening (EG Europese Gemeenschap) 1907/2006 regelt de verplichtingen voor bedrijven die stoffen produceren, gebruiken, verwerken en verhandelen. REACH geldt ook voor producten, mengsels en voorwerpen met de stof. Producenten en importeurs moeten hun stoffen registreren en aantonen dat de stoffen veilig worden gebruikt.

TAG:

Teerhoudend asfalt en asfaltgranulaat Asfaltgranulaat wordt verkregen door het breken van asfaltpuin (verkregen door sloop van bitumineuze verhardingen) of door het frezen van bitumineuze wegverhardingen.

ZZS:

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) zijn stoffen die gevaarlijk zijn voor mens en milieu. Dit kan zijn omdat ze bijvoorbeeld kankerverwekkend zijn, de voortplanting belemmeren en/of zich in de voedselketen ophopen.